

Arrestnummer C / 747 / 2025
Repertoriumnummer 2025 / 2501
Datum van uitspraak 24 april 2025
Rolnummer
Notitienummer parket-generaal 2024/VJ11/721
Notitienummer 1e aanleg AN.66.L4.005754/09

- ☐ Registreerbaar
- ☒ Niet registreerbaar

Bebouwing

Hof van beroep Brussel

Arrest

15e kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen

1. met zetel gevestigd te ondernemingsnummer

- beklaagde -

vertegenwoordigd door mr.

, advocaat bij de balie

,

2.

, RRN

), geboren

van Belgische nationaliteit, wonende te

- beklaagde -

zelf aanwezig en ook bijgestaan door mr

, advocaat bij de balie

1. Ten laste gelegde feiten

De beklaagden worden vervolgd als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek van volgende feiten:

Te

de eerste en de tweede, als opstalhouder en exploitant enerzijds en als verhuurder

[...]

op de percelen aldaar gelegen

ekadastreerd als

met een (globale) oppervlakte van 02ha 35a 24ca, eigendom van

wat de grond betreft en van

wat het opstalrecht betreft, ingevolge akte verleden op 1.11.1987, verlengd op 29.12.2017,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben uitgevoerd, gelegen in agrarisch gebied, in het RUP zonevreemde woningen en in Vogelrichtlijn gebied

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° en 3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

I. artikel 4.2.1.6°: het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt,

namelijk: een runderstal en hangar te hebben omgevormd tot een zelfbedieningszaak voor tuingerief en dierenvoeding onder de merknaam waarbij de winkelruimte meer dan (100 m2) oppervlakte in beslag neemt en de handelsoppervlakte zodoende wordt uitgebreid met 446,58 m2.

Van 13 oktober 2008 tot 26 september 2009, de verjaring van de strafvordering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk bij kantschrift van het OM dd. 3 juli 2014 zoals beantwoord door de Inspectie RWO te op 23 juli 2014, (stuk 175)

De eerste en de tweede,

II. artikel 4.2.1.5° a): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval,

namelijk het opslaan in een tot handelsruimte omgevormde stalling en in open lucht van elektrische apparaten en allerhande huisraad.

Van 1 juli 2006 tot minstens 5 juni 2018,

De eerste en de tweede te hebben toegestaan, [...]

2. Bestreden beslissing

2.1. Bij vonnis, na tegensprekelijk debat gewezen op 22 maart 2019, heeft de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC5, beslist:

"Nu in casu het gebruik van de loods gevisieerd wordt, herkwalificeert de rechtbank tenlastelegging II als volgt:

Bij inbreuk op artikel 6.1.1, 6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijk Ordening, na de datum van inwerkingtreding van dit decreet, een inbreuk te hebben gepleegd op de plannen van aanleg en verordeningen, tot stand gekomen volgens de bepalingen van het

decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en die nog van kracht waren omdat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften uitgevaardigd krachtens onderhavig decreet dat de uitgevoerde handelingen vergund zijn, of het gaat om onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie of om handelingen die vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht; namelijk: het gebruik van de stallingen als opslagplaats bij de uitbating van een handelsruimte van elektrische apparaten en allerhande huisraad in strijd met de bestemming als agrarisch gebied, overeenkomstig het gewestplan, te hebben voortgezet.

De feiten thans omschreven als hetzij zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, na 1 mei 2000 stedenbouwkundige handelingen te hebben gepleegd, te hebben toegestaan of aanvaard, in strijd met artikel 6.2.1, 4° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, tenzij het gaat om handelingen, vermeld in artikel 6.2.2, 6°.

[...]

Op strafgebied

Verleent akte aan de stedenbouwkundig inspecteur van zijn vrijwillige tussenkomst.

Herkwalificeert tenlastelegging II zoals hierboven aangegeven.

Beperkt de incriminatieperiode van tenlastelegging II als volgt:

"van 1 april 2011 tot 5 juni 2018"

Verklaart de tenlastelegging I bewezen in hoofde van eerste en tweede beklaagde.

Stelt vast dat de redelijke termijn werd overschreden en spreekt de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uit.

Verklaart de tenlastelegging II bewezen in hoofde van eerste, tweede [...] beklaagde.

Ten aanzien van

eerste beklaagde

Veroordeelt

voor de

tenlastelegging :

- tot een geldboete van 1000,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 8000,00 EUR.
- tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.
- tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.
- tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Ten aanzien van

tweede beklaagde

Veroordeelt

voor de tenlastelegging II:

- tot een geldboete van 500,00 EUR , verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 4000,00 EUR. Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.
- tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.
- tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.
- tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt beklaagde

tot de kosten van de strafvordering en begroot

deze in hoofde van beklaagde op $1/4 \times 110,13 = 27,53$ EUR.

Veroordeelt beklaagde

tot de kosten van de strafvordering en begroot

deze in hoofde van beklaagde op $1/4 \times 110,13 = 27,53$ EUR.

Verklaart verbeurd ten aanzien van eerste beklaagde:

131.000 euro

[...]

HERSTEL

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde tot het herstel in de oorspronkelijke staat van de percelen gelegen te _____, gekadaastreerd als _____

, hetgeen inhoudt:

- het staken van het strijdig gebruik van de voorste loods als winkel en/of opslagruimte voor een oppervlakte die ruimer is dan de in de bouwvergunning van 13/10/2008 en tijdelijke vergunning van 2 februari 2017 toegestane oppervlakte van 260 m²;

Bepaalt dat voormeld herstel binnen de termijn van 6 maanden ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis dient te gebeuren.

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hogervermelde hersteltermijn en in zoverre dit vonnis vooraf werd betekend.

Bepaalt het bedrag waarboven geen dwangsommen meer verbeurd worden op 100.000,00 euro.

Machtigt de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester in naam van _____ om bij stilzitten van eerste en tweede beklaagde binnen voormelde termijn zelf tot het herstel in de vorige toestand over te gaan.

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde in dat geval tot alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat opgesteld door de overheid die het vonnis uitvoert of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt eerste, tweede [...] beklaagde tot het herstel in de oorspronkelijke staat van de percelen gelegen te _____, gekadaastreerd als _____

, hetgeen inhoudt:

- het staken van het strijdig gebruik van de achterste loods voor de opslag van elektro- en huishoudgoederen;

Bepaalt dat voormeld herstel binnen de termijn van 6 maanden ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis dient te gebeuren.

Veroordeelt eerste, tweede, derde en vierde beklagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hogervermelde hersteltermijn en in zoverre dit vonnis vooraf werd betekend.

Bepaalt het bedrag waarboven geen dwangsommen meer verbeurd worden op 100.000,00 euro.

Machtigt de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester in naam van _____ om bij stilzitten van eerste, tweede [...] beklagde binnen voormelde termijn zelf tot het herstel in de vorige toestand over te gaan.

Veroordeelt eerste, tweede [...] beklagde in dat geval tot alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat opgesteld door de overheid die het vonnis uitvoert of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Houdt de burgerlijke belangen aan."

2.2. Tegen dit vonnis van 22 maart 2019 werd hoger beroep ingesteld

- op 17 april 2019 door de beklagde
- op 17 april 2019 door de beklagde
- op 19 april 2019 door het openbaar ministerie ten aanzien van deze beklagden.

2.3. Bij arrest, na tegensprekelijk debat gewezen op 24 februari 2021, heeft het hof van beroep te Antwerpen, kamer C4, beslist:

"Op strafrechtelijk gebied

Herstelt de materiële vergissingen zoals weergeven onder punt 4.2. van het arrest;

4.2(...)

Het hof herstelt de materiële vergissing op

p. 3 van het bestreden vonnis bij de omschrijving van de tenlastelegging I waarbij vermeld werd ...

op 23 juli 3014 in plaats van 23 juli 2014.

p. 16 randnummer 27 §2 waarbij er sprake is van de stedenbouwkundige ingenieur in plaats van de stedenbouwkundige inspecteur.

Bevestigt het bestreden vonnis wat betreft de omschrijving van het feit sub II en de aanpassing van de tijdsperiode;

Het bestreden vonnis wijzigend;

1. Ten aanzien van beklaagde _____ en beklaagde _____

Stelt vast dat de feiten sub I verjaard zijn in hoofde van beklaagde _____ en beklaagde _____

Verklaart de beklaagde _____ en beklaagde _____, schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub II zoals heromschreven door de eerste rechters;

Veroordeelt de beklaagde _____ tot een geldboete van 1.000,00 euro gebracht op 8.000,00 euro door verhoging met 70 opdecimen, gelast gedurende een termijn van drie jaar vanaf heden het uitstel van de tenuitvoerlegging van deze geldboete ten belope van het bedrag van 600,00 euro, na verhoging met 70 opdecimen gebracht op 4.800,00 euro;

Veroordeelt beklaagde _____ tot een geldboete van 500,00 euro gebracht op 4.000,00 euro door verhoging met 70 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen, gelast gedurende een termijn van drie jaar vanaf heden het uitstel van de tenuitvoerlegging van deze geldboete ten belope van het bedrag van 250,00 euro, na verhoging met 70 opdecimen gebracht op 2.000,00 euro;

Verklaart verbeurd het bedrag van 86.000,00 euro in hoofde van beklaagde _____ overeenkomstig art. 42,3° Sw. en art. 43bis Sw. op grond van het feit sub II;

Verplicht elke beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van 25,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro;

Legt aan elke veroordeelde een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van 50,45 euro;

Veroordeelt elke beklaagde tevens tot betaling van een bijdrage van 20,00 euro aan het Fonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

Met betrekking tot de herstellvordering geënt op het feit sub II

1. (...)

2. Ten aanzien van beklaagde en beklaagde

Verklaart de herstellvordering geënt op het feit sub II zonder voorwerp;

Met betrekking tot de herstellvordering geënt op het feit sub I ten aanzien van beklaagde en beklaagde

Beveelt beklaagden solidair de picots in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

"het staken van het strijdig gebruik van de voorste loods als winkel en/of opslagruimte voor een oppervlakte die ruimer is dan de in de bouwvergunning van 13 oktober 2008 en tijdelijke vergunning van 2 februari 2017 toegestane oppervlakte van 260 m²."

binnen de termijn van 1 jaar ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de picots niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en burgemeester, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie en de kosten van de nieuwe dagvaardingen omwille van Covid19 ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde _____ en beklaagde _____ solidair tot 2/4 van de overige kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 651,09 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten, en laat 2/4 van deze kosten ten laste van de Staat."

2.4. Tegen dit arrest van 24 februari 2021 is voor beklaagden _____ : en op 10 maart 2021 cassatieberoep ingesteld.

2.5. Bij arrest van 3 mei 2022 heeft het Hof van Cassatie, tweede kamer, als volgt beslist:

"Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het oordeelt over de schuld van de eiseressen aan de telastlegging II, de hen hiervoor opgelegde bestraffingen, de bijdrage aan het Slachtofferfonds, de beslissing over de kosten en de vaste vergoeding.

Verwerpt de cassatieberoepen voor het overige.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest.

Veroordeelt de eiseressen tot de helft van de kosten van hun cassatieberoepen.

Houdt de beslissing over de overige kosten aan en laat die over aan de rechter op verwijzing.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Gent.

Bepaalt de kosten op 1.226,87 euro, waarvan 308,61 euro is verschuldigd."

2.6. Bij arrest, na tegensprekelijk debat, gewezen op 26 mei 2023, heeft de 10^e kamer van het hof van beroep van Gent, waarnaar de zaak door het Hof van Cassatie was verwezen, beslist:

"Het hof,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

bevestigt het beroepen vonnis voor zover bestreden in de beslissing over de kosten ten aanzien van en i;

wijzig het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige als volgt:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde i voor de bewezen telastlegging II tot een geldboete van 1.000 euro, verhoogd met 70 deciemmen tot 8.000 euro;

veroordeelt de beklaagde i tot bijzondere verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel van het misdrijf van de telastlegging II voor een equivalent bedrag van 40.000 euro;

veroordeelt de beklaagde i voor de bewezen telastlegging II tot een geldboete van 500 euro, verhoogd met 70 deciemmen tot 4.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagden i en i elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op 200 euro te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden en elk tot betaling van een bedrag van 58,24 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden en hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep voor het hof van beroep te Gent, voor het openbaar ministerie begroot op 30,49 en laat de kosten verbonden aan het cassatieberoep begroot op 280,55 te last van de Staat;

stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.”

2.7. Tegen dit arrest van 26 mei 2023 is voor beklaagden en op 9 juni 2023 cassatieberoep ingesteld.

2.8. Bij arrest van 14 mei 2024 heeft het Hof van Cassatie, tweede kamer, als volgt beslist:

“Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Houdt de beslissing over de kosten aan en laat die over aan de rechter op verwijzing. Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Brussel.”

3. Rechtspleging voor het hof

Op de openbare rechtszitting van 20 maart 2025 heeft het openbaar ministerie gevorderd en hebben de advocaten van de beide beklaagden alsook beklaagde in persoon hun middelen uiteengezet.

Voor het overige verwijst het hof wat de procedure betreft naar de processen-verbaal van de rechtszittingen.

4. Beoordeling

1. De voorliggende zaak heeft, na de tweede cassatie, uitsluitend nog betrekking op de feiten van telastlegging II.

Er is in deze zaak al definitief geoordeeld over

- de ontvankelijkheid van de hogere beroepen,
- de strafvordering met betrekking tot telastlegging I, die verjaard is,
- de op telastlegging I gesteunde herstellvordering,
- de op de telastlegging II gesteunde herstellvordering, die zonder voorwerp is,
- de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Het hof moet de schuld van _____ i aan de feiten van telastlegging II beoordelen en desgevallend de bestraffing van deze feiten en de veroordeling tot kosten, een vaste vergoeding en een bijdrage aan het Slachtofferfonds.

2. Wat de feiten van telastlegging II betreft, treedt het hof de vaststellingen van de eerste rechter bij (p. 7-8, randnummer 7, van het bestreden vonnis), namelijk

- er werd op 15 september 2005 een vergunning afgeleverd om de zijgevels van twee veestallen dicht te maken en de stallen te benutten voor de opslag van stro en droge producten in functie van een vleeswarenbedrijf,
- de stedenbouwkundige inspecteur heeft op 1 april 2016 vastgesteld dat de achterste loods volledig gevuld was met ijskasten, wasmachines en diepvriezers,
- _____ i heeft verklaard dat hij al negen jaar goederen exporteerde van op dit adres,
- _____ heeft verklaard dat de achterste loods al sinds enkele jaren op deze wijze wordt gebruikt,
- _____ heeft op 25 mei 2016 ook verklaard dat _____ sedert eind juni 2006 de loods van _____ huurt voor stockage van elektro- en huishoudtoestellen,
- op een fotobijlage is een reclamepaneel te zien van _____ en koelkasten, wasmachines en ovens, zowel in de loods als aan de poort,
- in de huurovereenkomst voor de magazijnruimte van 24 juni 2006 staat dat de _____ de magazijnruimte te _____ huurt als opslagruimte,
- in pv _____ van 27 april 2018 is vastgesteld dat in de loods allerhande huishoudtoestellen en ook andere oude huisraad opgeslagen is,

- i heeft op 5 juni 2018 nog verklaard dat de loods wordt gebruikt voor de opslag van nieuwe of licht beschadigde elektro-toestellen en soms ook meubels, die vervolgens naar Afrika worden geëxporteerd.

3. Met telastlegging II, zoals omschreven in de rechtstreekse dagvaarding, wordt aan i een inbreuk verweten op artikel 4.2.1, 5°, a), Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna VCRO), dat bepaalt dat zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, thans omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen, niemand een grond gewoonlijk mag gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval.

De vervolgde handelingen zijn wat i betreft concreet omschreven als het toestaan van de opslag in een tot handelsruimte omgevormde stalling en in open lucht van elektrische apparaten en allerhande huisraad.

Die feiten waren gedurende de volledige incriminatieperiode strafbaar met dezelfde straffen, sedert 1 maart 2018 krachtens artikel 6.2.1, 1° en 7°, VCRO en voordien krachtens artikel 6.1.1, 1° en 3°, (oud) VCRO.

De eerste rechter heeft de feiten van deze telastlegging II ten onrechte omschreven als een inbreuk op de plannen van aanleg en verordeningen, tot stand gekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en die nog van kracht waren omdat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften uitgevaardigd krachtens onderhavig decreet dat de uitgevoerde handelingen vergund zijn, of het gaat om onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie of om handelingen die vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht, namelijk het gebruik van de stallingen als opslagplaats bij de uitbating van een handelsruimte van elektrische apparaten en allerhande huisraad in strijd met de bestemming als agrarisch gebied, overeenkomstig het gewestplan, te hebben voortgezet.

Het Hof van Cassatie heeft in deze zaak in zijn arrest van 3 mei 2022 gezegd dat het gebruik van een gebouw waarvan de functie werd gewijzigd zonder de daartoe bij toepassing van artikel 4.2.1, 6°, VCRO vereiste vergunning, in beginsel niet langer als strijdig met de voorschriften van onder meer gewestplannen wordt beschouwd en derhalve niet meer strafbaar is op grond van artikel 6.2.1, eerste lid, 4°, VCRO. Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door de omstandigheid dat het doorvoeren van een in artikel 4.2.1, 6°, VCRO bedoelde functiewijziging zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, thans

omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen, wel strafbaar is gebleven. Het gebruik van een bebouwd onroerend goed voor een bepaalde functie die eerder werd gewijzigd zonder de vereiste vergunning, moet immers worden onderscheiden van het doorvoeren van die functiewijziging zelf.

Overeenkomstig artikel 435, tweede lid, Wetboek van Strafvordering voegt het hof van beroep zich naar het arrest van het Hof van Cassatie betreffende dat beslechte rechtspunt.

De feiten van telastlegging II, zoals hiervoor beschreven, zijn niet strafbaar op grond van artikel 6.2.1, eerste lid, 4°, VCRO, voorheen artikel 6.1.1, 6° VCRO.

De feiten zijn in de rechtstreekse dagvaarding correct gekwalificeerd.

Er zijn geen grieven zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering die het hof ambtshalve moet aanvoeren.

4. In zijn arrest van 14 mei 2024 heeft het Hof van Cassatie in deze zaak gezegd dat handelingen in de zin van artikel 4.2.1, 5°, a), VCRO die plaatsvinden in een gebouw, in beginsel niet kunnen worden beschouwd als het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond in de zin van die bepaling. Artikel 4.2.1, 5°, VCRO voorziet immers in een vergunningsplicht voor het in die bepaling nader omschreven gebruik van de grond, dit is het terrein als zodanig.

Overeenkomstig artikel 435, tweede lid, Wetboek van Strafvordering voegt het hof van beroep zich naar dit arrest van het Hof van Cassatie betreffende het beslechte rechtspunt.

De vastgestelde opslag van allerlei elektrische huishoudtoestellen en andere huisraad in de loods op het terrein te _____, maakt geen inbreuk uit op het verbod om zonder vergunning de grond gewoonlijk te gebruiken, aan te leggen of in te richten voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval.

In zijn mondelinge vordering voor het hof heeft het openbaar ministerie opgeworpen dat uit het strafdossier blijkt dat niet enkel in de loods allerlei materialen, materieel of afval werden opgeslagen, maar ook daarbuiten, in open lucht op het terrein. In zoverre de telastlegging II die feiten betreft, zou de strafbare inbreuk wel bewezen zijn voor

Dat standpunt kan niet worden bijgetreden.

Weliswaar is op de foto's gevoegd als bijlage bij het door het openbaar ministerie aangehaalde pv van 1 april 2016 (map II, kaft 446, stuk 16) te zien dat buiten aan de loods op het terrein paletten met verpakte goederen en verschillende schijnbaar nieuwe huishoudtoestellen zoals wasmachines en een koelkast staan en dat er ook een vorkheftruck is gestald.

Evenwel bestaat de vergunningsplichtige handeling van artikel 4.2.1, 5°, VCRO uit het gewoonlijk gebruik van een grond voor opslag van afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval. Dat gewoonlijk gebruik van de grond veronderstelt dat er herhaaldelijk dergelijke goederen worden opgeslagen. Het eenmalige lossen van koopwaar om ze nadien in de loods op te slaan of het uithalen van die koopwaar om ze in vrachtwagens te laden voor het transport, is niet de vergunningsplichtige handeling bedoeld in artikel 4.2.1, 5°, VCRO.

De nieuwe elektrische huishoudtoestellen waren niet bestemd om in open lucht op het terrein voor de loods te blijven staan, maar wel om opgeslagen te worden in de loods of weer getransporteerd te worden.

Wat de paletten met verpakte goederen betreft, kan uit de gegevens van het strafdossier geenszins worden afgeleid dat het terrein herhaaldelijk voor opslag van dergelijke goederen werd gebruikt.

De feiten van telastlegging II zijn dus ook niet bewezen in zoverre de telastlegging betrekking heeft op de goederen die zich buiten de loods op het terrein te Hoevenen, Ettenhoven 69, bevonden.

5. Gelet op de vrijspraak van _____, zijn zij geen bijdrage aan het Slachtofferfonds, noch een vaste vergoeding verschuldigd.

De kosten van de strafvordering tegen _____ blijven ten laste van de staat.

Het Hof van Cassatie heeft de beslissing over (een deel van) de kosten voor de beide cassatieprocedures overgelaten aan het hof waarnaar de zaak is verwezen. Ook deze kosten blijven ten laste van de staat.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof past de wetsbepalingen aangehaald in het bestreden vonnis en hoger in dit arrest toe, alsook de artikelen:

- 11, 12, 16, 21, 24, 25, 31 tot 37, 40 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 210 en 211 Wetboek van Strafvordering.

6. Beslissing

Het hof, na tegenspraak,

Doet het bestreden vonnis teniet in zoverre de eerste rechter veroordeelt tot straf wegens de (heromschreven) feiten van telastlegging II en tot betaling van een bijdrage aan het Slachtofferfonds, de vaste vergoeding en de kosten van de strafvordering,

Opnieuw rechtsprekend,

Spreekt vrij van de feiten van telastlegging II,

Laat de kosten van de strafvordering tegenover de staat, met inbegrip van de kosten van de rechtspleging voor het hof van beroep Antwerpen en het hof van beroep Gent, de aangehouden kosten in de beide cassatieprocedures en de kosten van de rechtspleging voor het hof van beroep Brussel, ten laste van de staat,

Beveelt dat het gegeven arrest op de kant van de overgeschreven gedinginleidende akte wordt ingeschreven op de wijze vermeld in artikel 84 van de Hypotheekwet van 16 december 1851 en laat de kosten ten laste van de staat (artikel 3.49, § 1, Vlaamse Codex Wonen van 2021).

Dit arrest werd gewezen door de vijftiende kamer van het hof van beroep te Brussel, samengesteld uit _____, raadsheer, dienstdoend voorzitter, raadsheren, die over de zaak hebben beraadslaagd.

Het werd uitgesproken in openbare rechtszitting (conform artikel 782bis Gerechtelijk Wetboek) door _____, raadsheer, dienstdoend voorzitter, bijgestaan door griffier en in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, op **24 april 2025**.